KAFASINA GÖRE TRAŞ EDEN EN SİVİL

UŞAĞURA

MİZAH DERGİSİ

13 Eylül Cumartesi • Sayı 157 • Haftada bir kez yayınlanır

SEKİZ YILLIK KESİNTİSİZ PİYANGOSU 75.000-TL

SOKAK LAMBASI

Turgut YILMAZ

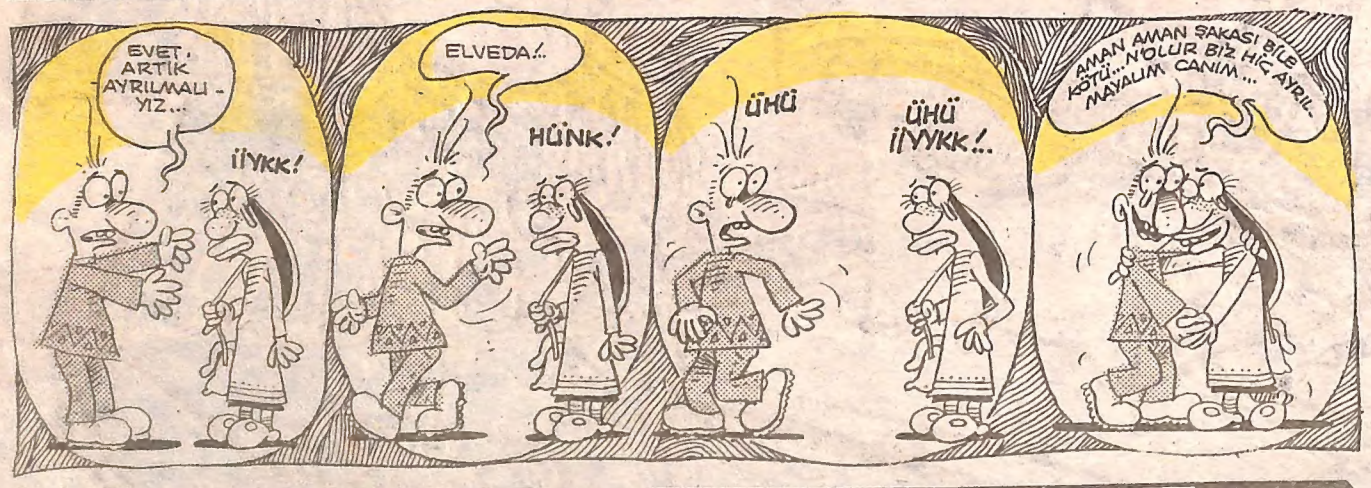

USTURA'dan

Selamünaleyküm. Nasılsınız? Ben birazcık iyi, birazcık kötüyüm. Havalar değişti ya, ondandır.

Dergimiz geçen hafta 4. yaşını doldurdu. Bir kutladık, pir kutladık. Her yerde balonlar uçuşuyordu. Uçakla havalara "Ustura 4 yaşında" yazdırdık.

Yeni Şafak aşçısının yaptığı devasa pasta (yaş tabii ki) yenildi, yenildi. Bitmedi. Konuya-komşuya dağıttık. Yine de arttı. İsteyene postayla göndericez. Ha yeri gelmişken, siz okurlarımızın göndertmiş olduğu çiçekler, ziynet eşyaları ve tebrik kartları gözlerimizi yaşarttı. Saolun, var olun... Neyse efenim, ustamızın geçen hafta verdiği müjde üzre, 75.000 TL. olmuştuk. Aslında dolar üzerinden bir artış düşündük ama Japon yeni karşısında durumu pek parlak olmadığı için... Ne diyorum ya! Allah Allah. Güya bu hafta komik bir "Ustura'dan" yazısı yazacaktım, ama görüyonuz işte, beceremedim. En iyisi ben her haftaki üslûbuma döneyim. (Zati o tarz buraya daa çok yakışıyor...) Lafı dolaştırmaya hiç mi hiç gerek yok! Sizin de gördüğünüz gibi, aramıza yeni yeni arkadaşlar katılıyor. Biz çok mutlu oluyoruz. Çünkü Ustura ailesi, teknik eleman, yazar-çizer ve okurlarıyla bir bütün olmuş durumda. El ele, gönül gönüle, inşallah bu işi sürdüreceğiz. Yeri gelmişken göndermiş olduğunuz mektuplar ve fakslar, telefonlar bizi çok mutlu ediyor. Her övgünüz ve her eleştirinizin başımız-gözümüz üstünde yeri var. İnsanız sonuçta, hatalarımız da olacak, doğrularımız da. Allah bizi asla doğru yoldan (sırat-ı mustakim) ayırmasın.

Gündeme dokunmadan geçemeyeceğim. Devlet Bakanı Işılay Saygın geçen hafta İzmir'de yaptığı konuşmada; "Türkiye'deki kadınların 1/3'ünün okuma-yazma bilmediğini, Kur'an'ın ilk emrinin 'Oku' olduğunu, ama bu kurala ülkemizde maalesef uyulmadığını" söylemiş. Bakanın sözlerinden çıkardığımız sonuç şu ki; sevgili Işılay Hanım Türk kadının okumasını istiyor, hem de çook istiyor. Ama şu an, İstanbul Üniversitesi de olmak üzere toplanan başörtülü kız öğrencilerin mağduriyetini görmemezlikten geliyor. Çünkü bu öğrenciler sırf başörtülü oldukları için okullara kayıtlarını yaptıramıyorlar. Biz yıllardır söylemekten, onlar da yıllardır aynı şeyi yapmaktan bıkmadılar. Bari kürsülere çıkıp ta, kızlarınızı okutun diye nutuk atmayın. Olmuyor yani.

Son gelişme haberi; İ.Ü.Edebiyat Fakültesinde arkadaşlarımız kayıtlarını yaptırabilmişler. Darısı diğer bölümlere.

MELEK DEMİR

USTURA

HAFTALIK BAĞIMSIZ MİZAH DERGİSİ

13 Eylül 1997 • Sayı: 157

Sahibi: İz Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti. **Mizah Yönetmeni:** Hasan Kaçan **Teknik Koordinatör:** Fatih Kaçan **Sorumlu Yazı işleri Müdürü:** Halil Küçük **Ustura Yazar-Çizerleri:** Asım Amca, Ersin Kutluhan, Emine Yılmaz, Melek Demir, Yüce Yılmaz, Mehmet İlhan, Ahmet Altay, Turgut Yılmaz, Sadık Pala, Mümin Durmaz, Alpay Ocak, Turgut Demir, Yüksel Bayram, Metin Kaçan, Ahmet Ercan, Hamdi Akyol, Selim Şener, Erdal Aykan, Şafak Tavkul, Hakan Öngelir, **Grafik:** Aşkın Kamberoğlu **Dizgi:** Ahmet Çağrıcı **Kaligrafi:** Şevki Sayışman **Baskı:** Milsan **Ulaşım:** Mahmut Gedik

Adres: Çayhane Sk. Albayrak İş Merkezi No: 1/3-4 Topkapı İstanbul
Tel: (212) 613 14 80 **Fax:** (212) 613 14 92-93

BİR SEVDA Kİ

Bir sevdaya tutulmuşum ki
Yanar içten içe gönlüm.
Dolar gönül sevgi hasretine
Gece gündüz arar gönlüm.

Bu sevdayla başım dertte
Gönül kavuşacak elbette
Sevgi sabır ister
Böyle bir sevdaya tutulmuş ki.

Bir sevdayla yatıp kalkarım
Gülü desteyle alır satarım
Sevda pazarım da sevda satarım
Böyle bir sevdaya tutulmuşum ki.

Asım Amca

Binlerce dönümlük yeşil alanı yok edecek olan Koç Üniversitesi -alınan izinle- nihayet açılıyor!

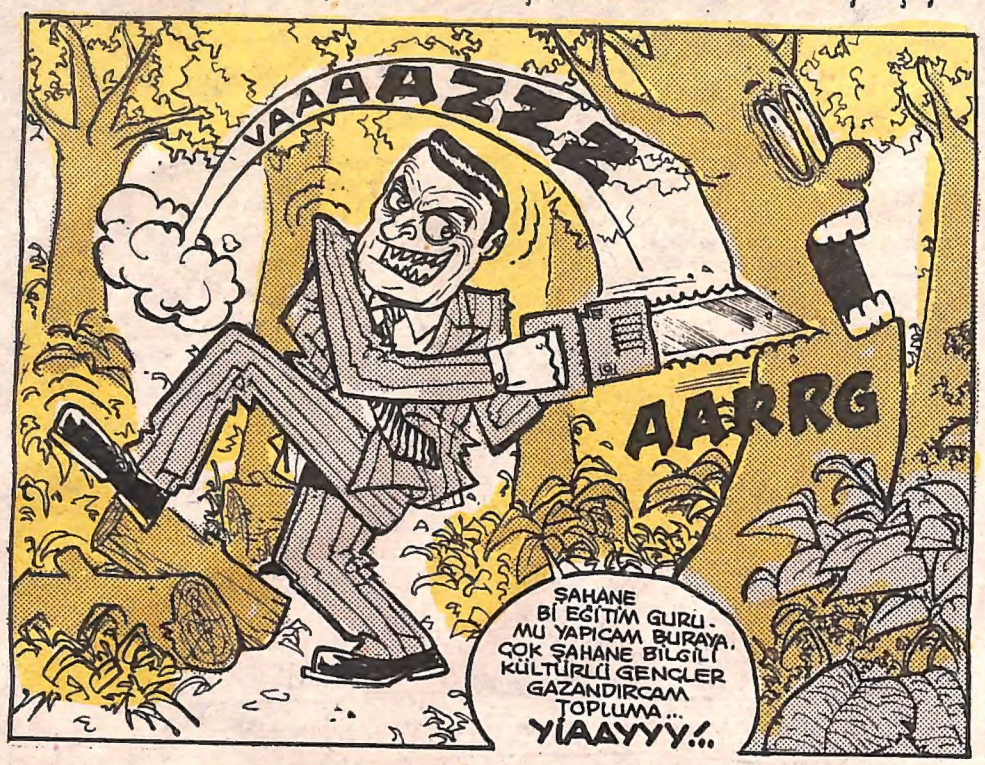

PAPARAZZİ

● Erkan Ertürk sağ salim yuvasına döndü. Elhamdulillah ailesi şimdi daha iyiymiş...

● Ahmet Altay'a, içi şeker dolu bir mektup geldi. Diğer arkadaşlar "Hani bize, hani bize" dediler ama Ahmet kimseye bir tane bile vermedi. (Yani bana) Neymiş efenim, mettubun sahabısı (yazan) "Bunları, kimseye yedirme ha!" demiş...

● Dergi çalışanlarının büyük bir kısmı patlıcan'a bayılıyo. Patlıcandan yapılmış herhangi bir yemek çıktığında dört göbek atıyor bu şahıslar...

● Ret-Kit 50 yaşında...

Fakirlik sınırı 100 milyon.

Trafik Canavarı dur durak bilmiyor.

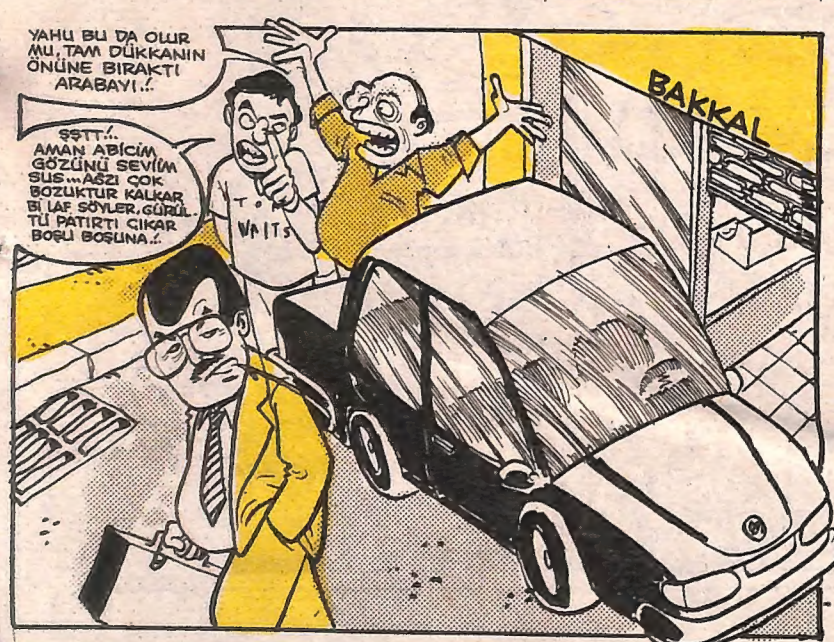

Tüm dünyanın sevgilisi, çizgi roman karakteri Ret-Kit 50 yaşında. Bir kuşak onunla büyüdü. Darısı miniklerin başına.

Vehip Sinan Usta'dan

Medya'nın bilinçli olarak hedef göstermesi üzerine, *polis 8 yıllık* gösterilerine karşı sert davranmaya başladı. Bazı T.V. muhabirlerinin göstericilere işaret ederek polislere: "Abi çekim yapmamızı engelliyorlar" *diyerek*, *göstericileri* emniyet mensuplarına yakalattıkları söyleniyor.

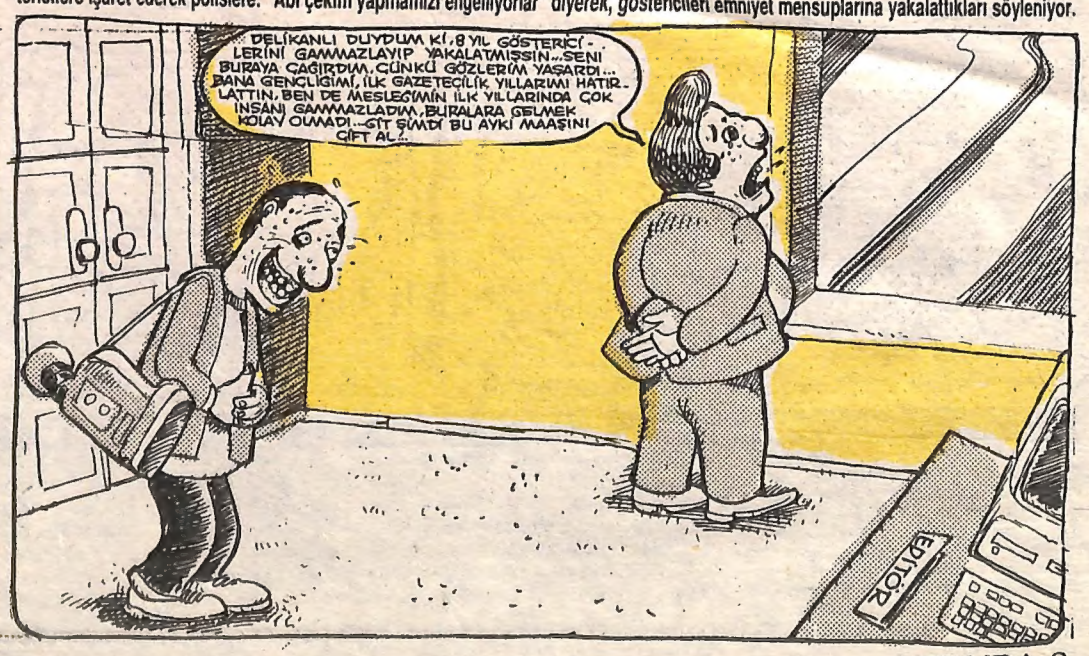

BİR TAKIM KARİKATÜR ÇALIŞMALARI

TURGAY BEY

Şiir

3 KÜÇÜK FARE VARDI..
ADLARI;
BİLİ, ÇONİ VE Lİİ...
Lİİ EN KÜÇÜK
VE
EN ZEKİ OLANLARIYDI.
Lİİ GERÇEKTEN...
AMA GERÇEKTEN...
ÇOK...
ZEKİ DİL:
HAKİKATEN...

MEHMET BEY

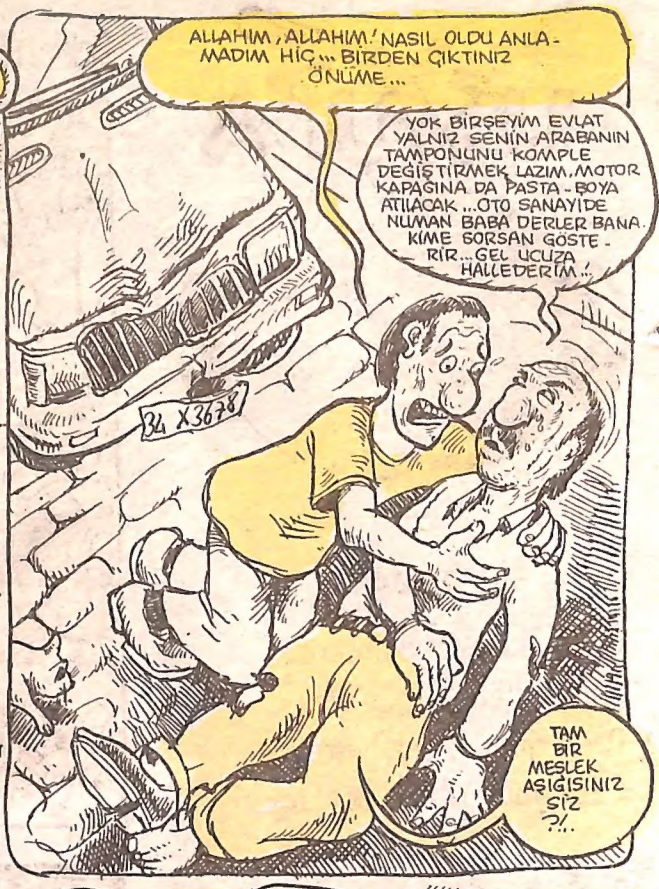

DEDEKTİFLİK ÖYKÜSÜ

DEDEKTİFLİK ÖYKÜSÜ

Bir cinayet daha.. Seri cinayetlerin sekizincisi oluyor bu. Sekiz cinayette gece yarısı işlendi. Ve kurbanların hepsi de meslektaşım, yani dedektif. Bunun gibi davalardan yüzlercesini, meslek hayatım boyunca görmüş olmama rağmen, hiçbirisinde bunun kadar heycanlanmadım.

Çünkü bu cinayetin kurbanları sıradan dedektifler değildi. Şehrimizdeki dedektiflik sendikasının yayınladığı 'Dedektif Magazin' dergisinin seçtiği en iyi dedektifler listesinde ilk onda yer alıyordu kurbanların hepsi. Ve bu listede ben de vardım!..

Hemen çalışmaya başladım tabi. Çünkü listede olan ve hâlâ yaşayan iki kişiden biriydim, ben de her an ölebilirdim. Bir sürü şüpheliyi gözden geçirdim, ipucu inceledim, kitap karıştırdım. Ama en ufak bir ilerleme kaydedemiyordum.

Ve bir gün bir cinayet haberi daha geldi. Hemen olay yerine koştum. Evet bu da seri cinayetlerden birisiydi. Ve sıra bana gelmişti diye düşünürken, cinayet mahalinde olayı baştan sona çözmemi sağlıyan bir ipucu buldum. Bir düğme!..

Evet suçlu kesinlikle ben. yani kendimdim. Çünkü listede yaşıyan bi tek ben kalmıştım ve böylece dedektiflik alanındaki bütün rakiplerimden kurtulmuştum. Bu cinayet için iyi bir sebepti. Ayrıca cinayet mahalinde bulduğum düğme de bana aitti. İşte herşey yerli yerine oturmuştu. Hemen teslim oldum.

UYGUNSUZ VAZİYET

Akbaba'nın 3 günü (ürgünç hikaye-bölüm I)

Çıkan kısmın özeti: İsnimim Fikrit olduğunu geçen hapta öğrendiğimiz bir arkadaşa grubu, Sefer Abi tarafındaan eve davet edilmişytir. söz konusuru arkdaşa grubu Sefer Abiden acayip tırsmaktır... Öte yandan, Yazıda ki dizgi hatalaria Türk dil Kuruumu'nun belinlediği hayate tehlike sınrını çoktan aşmıs, eski gırgır'da çalışıyan Muhlis Bey'e ait olen dünyıa rekorina gözünhü dikmiştir... Dizgiçi arkadaşın dopinig yaptığındarı şüpheleniliyor.. şüpheliniliyor.. şüphe.. eèh neyse, ben doğrusunru yazsam bile nhasıl olsa dergiye yanlışn basılıacak.. Neden uğraşıyorum ku?..

Bir aksilik olurda geç kalırım korkusuyla evden erken çıktım ve Sefer Abi'ye gitmek üzere yola koyuldum.. Sabahtan beri kapalı olan hava sonunda yağmaya karar vermiş ve yağmur damlaları arabanın camına hafiften çarpmaya başlamıştı.. Sefer Abi, Emirgan sırtlarında paşa dedesinden yadigar 2 katlı ahşap bir konakta yaşıyordu.. Mesleği gereği o liman senin bu şehir benim dolaşıp durduğundan bir yuva kurmaya fırsat bulamamıştı.. Emekli olduktan sonra da büyü fal işlerine kendini fena kaptırmış ve karşısına çıkan tek tük fırsatları da geri tepmişti.. Koca ev Adile Hanım'la paylaşırdı.. Adile Hanım bu evde doğmuş, aileye yıllarca büyük emek vermiş hizmetçileriydi.. Söylendiğine göre Sefer Abiyi de o büyütmüş, hatta ona süt annelik dahi yapmıştı.. Yaşını kestirmek çok güçtü ama bir zamanlar komşu oldukları Safiye Ayla'nın Adile Hanım'a "abla" diye hitap ettiği bilinirdi.. Biraz garip bir kadındı.. Çok az konuşurdu.. Hayatımda gördüğüm en sıkı futbol hastasıydı.. Fanatik bir Galatasaray taraftarıydı.. Galatasaray'a olan bu yoğun ilgisinin zamanında rahmetli Ali Sami Yen'le yaşadığı gönül ilişkisinin etkisiyle geliştiği rivayet edilirdi.. Bu konuda Adile Hanım'a bir çok defalar soru sormuştuk ama o kah tam o sırada ikram ettiği çayı üzerimize dökerek, kah en mukaddes değerlerimize küfür ederek her seferinde konuyu değiştirmeyi başarmıştı..

Nihayet konağa ulaşabilmiştim.. Bu sırada yağmur şiddetini iyiden iyiye arttırmıştı.. Konağın önüne parketmiş arabalara bakılırsa bizim çocuklar benden erkenciydiler.. Fazla ıslanmamak için koşarak konağın merdivenlerini çıktım ve kapıyı çaldım.. Adile Hanım açtı.. Bana yolu göstermek üzere arkasını döndüğünde, üzerinde ki eşofmanın sırtında yazan "Cappa Del Mondo Italıa'90" yazısını okudum ama şaşırmadım.. Söylediğim gibi futbol onun herşeyiydi.. Beraber üst kata çıktık.. İşaret ettiği odaya girdim.. Bizim arkadaşlar yeni doğmuş kedi yavruları gibi birbirlerine sokulmuşlar, öylece bekleşiyorlardı.. Odanın ortasına konmuş koca masanın üzerinde ki mumlar odayı güç bela aydınlatıyordu.. Çocukların yüzünü seçmekte epey zorlanıyordum ama arada çıkan şimşeklerin kısa süreli aydınlattığı yüzlerce dehşetin ismini okuyordum.. Gözlerim karanlığa alışınca duvara asılmış büyük boy Rezzan Kiraz posterini gördüm.. Sefer Abi'ye imzalayıp vermişti.. Mumlardan çıkan duman, oraya buraya serpiştirilmiş tütsülerin kokusuyla karışmış, odanın havasını iyice ağırlaştırmıştı.. Görünüşe göre herkes buradaydı, Sefer Abi'nin dışında..

Ayıptır söylemisi: Bu haftalık hikayeye burada ara verip bir şeyler söylemek istiyorum.. **1)** Prenses Diana'nın cenazesine gelen çiçekleri, satmak amacıyla çalan kişinin Mahmut isimli bir Türk olduğu belirtildi.. **2)** İzmir Fuarı bünyesinde stand açan girişimci bir vatandaşımız her akşam bir kişiye Atatürk makyajı yapıyor.. Üzerine gazi kıyafeti giydirilmiş yaşlıca insanlar makyaj sırasında dekor oluyorlar.. Fonda da Atatürk'ün 10. Yıl nutku banttan yayınlanıyor.. **3)** Naklen yayın hesabına kapışan Aydın Doğan'la Erol Aksoy'un kavgasında ön saflarda yer alan Ertuğrul Özkök, Aksoy'un şirketinin yaptıklarını ihanet olarak yorumladı.. Ama sonra ortaya çıktı ki AKS şirketinin suçlandığı işleri yaptığı sırada, yönetim kurulu üyelerinden biri aynı Ertuğrul Özkök.. Bu heberi sizde duymuşsunuzdur.. E yani ne demek ki şimdi bütün bunlar?. Bu kadar absürd şeyleri nasıl yapabiliyoruz ki?. Yoksa biz Türk'lerin uzaydan geldiği doğru mu?. Her Türk asker doğuyor komik ölüyor bu memlekette..

Teşekkür: Sevgili Abdülkadir Çelik ve Tayfun Tan.. Emanetlerinizi aldım; teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.. Hoşçakalın..

Dizgicinin notu: Geçen hafta ve bu haftaki dizgi hatalarından dolayı okuyucularımızdan ve yazarımızdan özür dileriz.

hakan öngelir

FAHRİ HEMŞERİ

Ersin Kutluhan

ŞİİR!..

TİRYAKİ

Ağzında sigara elinde çakmak
Nefes nefes çeker tiryaki
Her nefeste zehirleri yutarlar
Adım adım ölüme gider enayi

Yakar bir sigara duman savrulur
Ne yapsın tiryakiler avunur
Hasta düşünce vurur dövünür
Adım adım ölüme gider enayi

Gelin sigarayı asla içmeyin
Bu zehir belasına asla düşmeyin
Paranızı yere sakın saçmayın
Bu sözler üzerine düşün tiryaki

ASIM AMCA

NOT:Sevgili Zehra Giray mektun için teşekkürler,doğum günün kutlu olsun.

KÖTÜ AN HİKAYELERİ

mümin durmaz

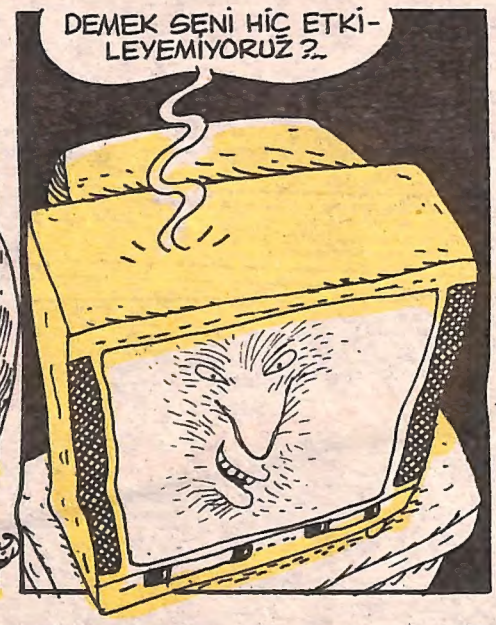

Devamı haftaya..

KARANTİNA

ERKAN + ERTÜRK

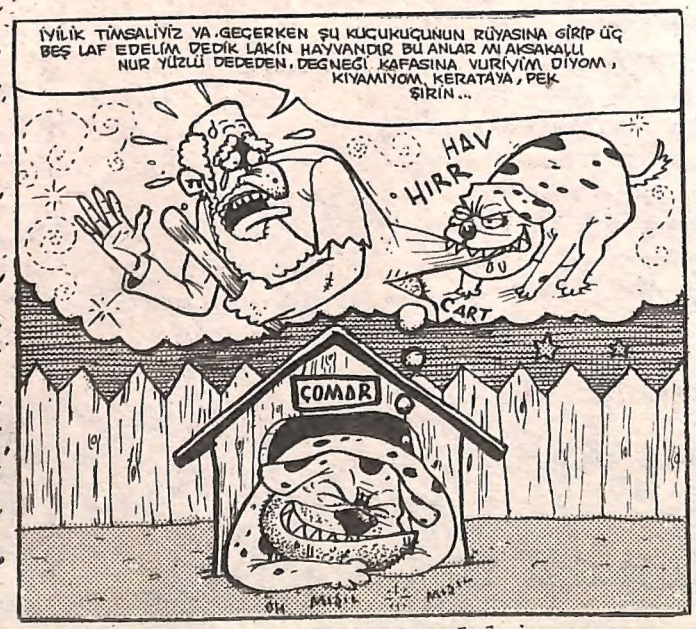

FİREDİ'Lİ ÖYKÜ

Mehmet İlhan

Salı gecesi... Gene ve hep olduğu gibi evde dergi için bişeyler çiziyorum... Penceram biraz aralık ve gece çok güzel...

Birden... Gecenin kasvetli sessizliğini canhıraş bir feryat, bıçak gibi kesiyor. Ses yan taraftaki evden geliyor, tırsıyorum önce...

AAAAAAAAAA

ŞANGIR..!

Daha sonra kendimi toparlıyorum... Ve yardım için yandaki eve zıplıyorum...

Havada bir kartal edasıyla süzülerek, yere yumuşak bir iniş yapıyorum...

Kızın terliği...

ÇOT!

Çığlıklar atmakta olan kıza susması gerektiğini, biraz daha bağırırsa onu döveceğimi söylüyorum ve sorunun ne olduğunu soruyorum...

SORUN NEYDİ BAYAN?

Eliyle birşeyi gösteriyor bana...

O..O.. ORDA...

Aman Allahım..! Bu Freddy Krueger... Nasıl gelmiş buraya, nasıl?..

Hİ! HİHİ!..

Kız herşeyi açıklıyor bana... Ağlamaktan gözleri şişmiş bir halde.

RÜYAMA GİRDİ, GİTMİYO... ÇOK KORKUYORUM BAYIM...

Freddi hakikaten çok tırsınç bir adam... Yakından dikkatlice inceleyince, surattı...

NİHEHE... HEHE... HEHE...

Bıçaklı, eldivenli felan... Çok korkunç!

Ama ben de tekin adam sayılmam... Kızarsam adamın ağzını burnunu kırarım... Yakın çevreme küfür edildiği takdirde barbarca, psikopatça dövüştürüm, kavga esnasında kendimi kaybederim...

Ama... Ama bu Freddi ne yapabilirim ki?..

Filmlerini hatırlıyorum da, banyo yapan bir adamın vücuduna girip, adama kendi kendini öldürtmüştü...

Başka bir filmde ise yine aynı adamın ateşlerisiniz, karnını parçalayarak içinden çıkmıştı...

Ve ben burda durmuş saloz gibi onu seyrediyorum...

AAAAAAAAAAAAA

Eleştirmeyin beni kardeşim! N'aapabilirim ki?.. Huyum bu benim!.. Siz olsanız n'oolcaktı ki?.. Ha? N'oolcaktı?.. N'oolcaktı? Ha?! Ha?! Hahaha?!

SON...

K A Z A

Yazan: Fatih Kaçan
Çizen: Ersin Kutluhan

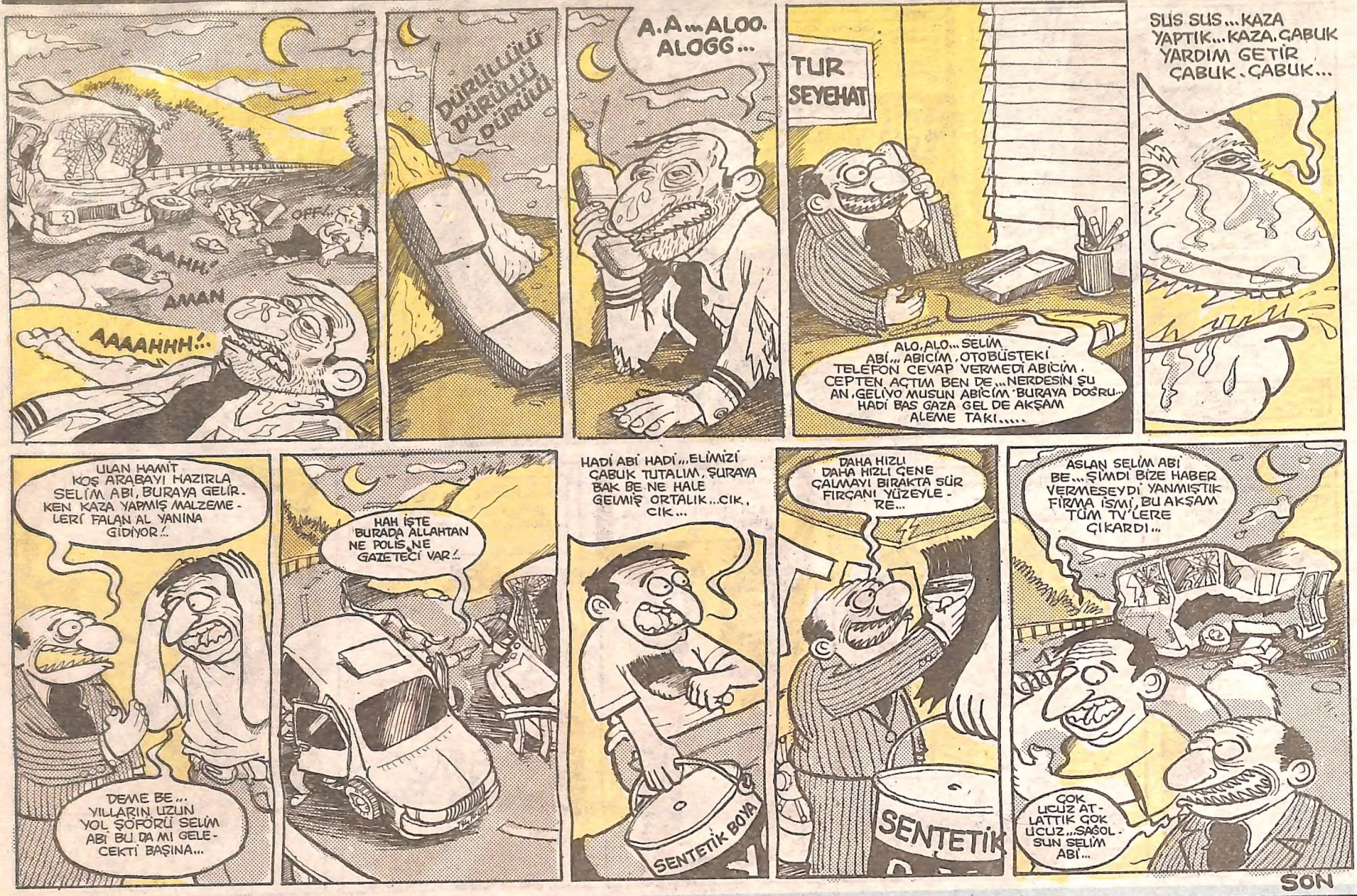

METİN KAÇAN

HARMAN KAPLAN

GELECEĞE HAZIRLANMAK

Hayta bir geceydi. Masum tavırlar takınmış bir adam yeni bir insanın hayatına girmeye hazırlanıyordu.

Adam gerçekte iyi yürekliydi yalnız bir kusuru vardı ki affedilecek türden değildi.

Elbiselerini düzeltti, kokular süründü, gözlerine derinlik katan hafif bir makyaj yaptı.

Hazırdı savaşa.

Önce *arkadaşlarıyla* buluştu İstanbul'un denizle bitişik kıyılarında bir güzel sofra kurdular.

Denizin kükremiş dalgalarını yemeklerine meze yapıp bir sohbete daldılar.

Konuları öyle kopuk anlatmıyorlardı ki

kimin neyi konuştuğu belli olmuyardu; ancak havanın güzelliği, insanların samimiyeti belirgin bir konu olmasını gerektirmiyordu.

Bakımlı adam arkadaşlarına bir hikaye anlatmayı deniyordu.

"Böyledir arkadaşlar yaşam denen zamkina iyisiyle, kötüsüyle yaşanan herşeyi kabullenmektir, ancak bir şans gelirse ve şansın seni daha sağlıklı kılarsa o'dur şans"

Yine gülüyorlardı, hava çarpması gibiydiler.

Bu *gülümseyişlerin*, bu kah*kaha tufanının* getirdiği güzellik masaya yaklaşan bir kadın tarafından kesildi.

"Merhaba beyler konuşmalarınıza istemeyerek kulak misafiri oldum, eğer izin verirseniz yanınızda oturup sohbetinize katılmak istiyorum"

İmâlı bakışlar, neden olmasın, mümkündür tarzındaydı.

Gelen kadına yemek ikram edildi, kadın yemeği yerken masadan biri kalkıp belindeki silahı çıkarıp ateşledi.

Öyle hızla atış yapıyordu ki ilk çıkan mermiyi ikinci mermiyle yere düşürüyordu.

İlk artislik başlamıştı.

Kadın sakin, birazda gururlu duruyor, olanları çoskusuz seyrediyordu.

Gece biraz karardı.

Karardı biraz gece

Masdakiler hayli dalgalı bir kafaya gelmiş oradan oraya koşturuyorlardı.

Kendine gün başında süs yapan adam

"Haydi denize girelim" *dedi.*

Atladılar *denize* o hırçın bahçelere dalgalar kayaları eritiyor boğazın bir yakası diğerine kavuşuyor.

Ay kızarmış bulutların yaptığı mahrem görüntüden

Birazdan yaşanacak hikayenin en beterinden.

Puslanmış kafayla atlanan suda

Dalgaların içe çekilen zamanında

Pişmanlık ki fayda etmez ölüme

Bizi bekleyen en şaşalı düğüne.

İçlerinde taşıdıkları ölüm arzusu

Erkeklerin yaşamını dinginleştiren gönül sızısı

istemeselerde batıyor ay derinden derine

Gec geçiyor yine eski yerine.

Parçalanmış bir halde çıktı denizden dört arkadaş

Kadın seyrediyordu daha sonra ne olacak.

Kurulandılar haybeden yaşam zaten hep hileden.

Neyse efendim bindiler arabalarına

o dörtyüz beygirlik sütçü aygırına

Bastılar gaza gülerek geçtiler şehri yalayaraktan

Kadın dedi

"Şöfer bey basıyorsunuz fazla gaza

bende sizden biriyim bunu unutma."

Adam hah dedi bir kadın sesi

hatırladı akşam gireceği hikayeyi.

Dikiz aynasında yaptı kendine güzel bir maske çehresi gülümsüyordu taktığı maskeye

Birden çıktı şehrin hayali görüntüsü perdeye

süslenen adama arkadaşları dedi

"Hadi sen burada ikile"

İner adam arkadan gideceği eve yaklaşır ara sokaklardan

görmez hiçbir detayı gözü

Façasını düzeltir, altı-üstü.

Kapıyı çalar, aceleden yüzüne yaptığı maske patlar.

Girer içeri uzaktan kumandayla açılan kapıdan

Kadın görünür mum ışıklarının arasından

Bir ses duyar adam

"Gel haydi orda durma"

Adam sese aşık olur bulunduğu yerden kendini aynı noktaya bırakır.

Neyse ki gece ilerlemiştir sabaha doğru.

Kadın adamı güzel bir noktaya getirmiştir.

Girmişte yine bir hayat hikayesinin arasına boşluğun böylesine güzel, alımlı olduğunu anlatmaya.

İkisi birden çıktılar balkona arabaların çığlık çılığa koşanların kısacası hayatın anlatıldığı sayfalara.

Kadın adama baktı ve fısıldadı.

"Kafamızı bir yere takmadan yaşamalı".

Son.

HAYAL EKSPRESİ

ahmet altay

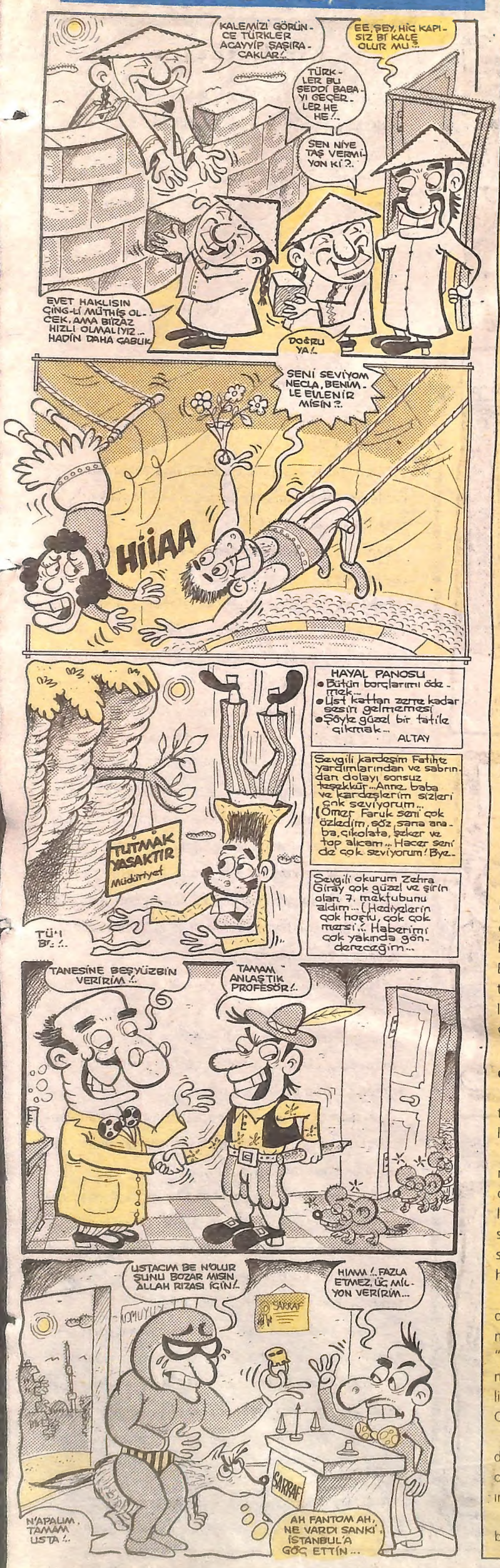

USTURA'YA MEKTUP VAR

Merhaba sevgili Ustura yazar ve çizerleri ve Ustura'nın gerçek okurları.

Ustura'yı bir dostumun sayesinde tanıdım ve 86. sayısından itibaren takip etmeye başladım.Takip edemediğim ilk sayılarını da temin edip büyük bir zevkle okudum.

Mektup yazmayı pek beceremem. Bu yüzden, şimdiden bir kusurum olursa affola diyorum.

Ustura'nın 155. sayısının "Ustura'ya Mektup Var" köşesini okuduktan sonra elime kağıdı, kalemi alarak size mektup yazmaya karar verdim.

Mektuplar köşesinde, çok güzel mektuplar yayınlandı. Bunun yanısıra, eleştiri mektupları, kırıcı ve yapıcı mektuplar da yayınlandı.

Ustura gibi bir dergiyi bir kimsenin eleştirmesi için, dergiyi samimi olarak takip etmesi gerekir. Ustura'yı sadece her ay alan bir kimsenin (böyle mükemmel bir dergiyi) eleştirme hakkı yoktur. Çünkü, her hafta beraber değildir onunla, her Cumartesi sabırsızlıkla koşmuyordur Ustura'yı almaya ve Ustura'yı eline aldığında kalbi güm güm atmıyordur. Çünkü, o sadece Ustura'yı bir dergi okumak için okuyordur. Yani Ustura'yı **"Kafasına göre traş eden en sivil ve farklı bir mizah dergisi"** olarak okumuyordur.

Bu yüzdendir ki, Ustura'yı eliştirme hakkı gerçek okurlarına aittir.

Antalya-Kemer'den mektup yazan Engin Bey, mektubunuzu gerçekten düşünerek yazdığınıza inanmıyorum. Ve böyle saçma-sapan bir mektup yazdığınız için size gülüyorum.

Siz, kendinize nereyi örnek almak isterseniz alın. Ama bizler, hiç bir ülke ayrımı yapmaksızın her ülkenin iyi ve güzel yönlerini, ilmini ve teknolojisini öğreneceğiz.

Sanıyorum ki, bu da ülkemizin ilerlemesi yönünden büyük bir başarı olacaktır.

İmam-Hatipler konusunda ki görüşlerinize gelince; (Bu arada, ben bir İmam-Hatip'liyim) sizin hiç kimseye cahil demeye hakkınız yok. Bu kelimeyi söylemekle İmam-Hatip'lileri tanımadığınızı ortaya koyuyorsunuz. Benim İmam-Hatip'li olmam, ne Dostoyevski'yi, ne Tolstoy'u, ne Anton Çehov'u, ne Stenbeck'i, ne de büyük bilim adamlarının araştırmalarını okuyup, incelememi engelliyor.

Ben bir İmam-Hatip'li olduğum için gurur duyuyorum

Mektubunuzda aynen şöyle yazmışsınız: "İmam-Hatip'lerde kapatılsın. Milletin içine bölücülük yapacak kişiler salınmasın."

-Bu sözleri yazdığınız için asıl bölücü sizsiniz. Siz ki müslümanım diyorsunuz. Fakat başka müslüman kardeşlerinizin (İmam-Hatıp'lilerin) üzerine böyle kötü iftiralar atabiliyorsunuz. Biz de bu sözlerinizden anlıyoruz ki sizin müslümanlığınız sadece nüfus kağıdınızın bir köşesinde yazılı kalmış. Rabbim inşaallah sizi ve sizin gibileri hidayete erdirir.

Siz bu mektubunuzda, kör, cahil ve ırkçı bir insan olduğunuzu ortaya koyuyorsunuz. Neden size ırkçı dediğimi açıklıyayım. Mektubunuzda yine şu satırlar geçiyor: "Sizler Türlüğü, Türkçülüğü benimsiyememiş insanlarsınız. Sizler Arapsınız. Bu sizin kanınızda var. Sizin kesinlikle Osmanlı Devleti'ni savunmaya hakkınız yok. Çünkü Osmanlı'da Türk'tü. Ama sizler Arapsınız."

Unutmayın ki, biz Türk olmamız yanında Müslümanız da fakat Türk ve Müslüman olmamız başka ırklardan olan insanları hor görmemizi gerektirmez. Biz ne Arap ırkını savunuyoruz, ne de başka bir ırkı.

Çünkü bizler, âlemlere rahmet olarak inen (Peygamberimiz) (S.A.V) Hz. Muhammed'in ümmetiyiz. Unutmayın ki, İslâm dini, ırk ayırımı yapmadan, tüm insanlığa inmiştir. Ve; "ne yani siz müslümansınız da ben müslüman değilmiyim?" diyen siz hangi cesaretle böyle bir mektup yazabiliyorsunuz?

Bizler müslüman olduğumuza emin insanlarız, ya siz?

Belki bana şöye bir soru sorabilirsiniz; 'Ben bu mektubu Ustura'ya yazdım, siz kim oluyorsunuz da cevaplıyorsunuz?'

Ve ben de cevap veriyorum; Ben her Cumartesi Usutar alıyorum ve kendimi Ustura ailesinden sayıyorum. Ustura'ya söylenen bir söz bize söylenmiştir. Biz her zaman müslüman kardeşlerimizin yanındayız. Ustura'ya her hafta 50 bin lira veremeyipte, aydan aya alan ve samimi olmayan bir insana sanıyorum ki Ustura'nın ihtiyacı yok. Rabbim bir kapıyı kaparsa, diğer taraftan başka bir kapı açar. Ustura okurları gittikçe büyüyor ve bir gün, sizler bu çoğalan onurlu insanların ayakları altında kalacaksınız.

Bu kadar sitemli satırlardan sonra gelelim candostum Ustura'ya; sevgili Hasan Kaçan abimiz, bizler Usturacılar olaraktan 'Mütamadiyen Uyuyan Adam' ve çok bilir az söyler enta münever derviş 'Mansur Pakyazar'ı çok çok çok özledik.

Ve 4. yaşına giren candostumuz Ustura ile daha nice nice yıllara beraber adım atacağız inşallah

Tüm gerçek Usturacıların Allah yâr ve yardımcısı olsun.

Sümeyye Taşkın
G.O.Paşa/İSTANBUL

Sevgili Ustura okuyucuları!

Dünyamızda çirkinliklerle-güzelliklerin, doğruyla-yanlışın iç içe yaşandığı, çirkinliklerin ambalajlanarak güzel gösterildiği, güzellikleri çamura bulamaya çalışılması. Kim ne kadar çaba gösterirse göstersin güzel olanı, doğruları, sevgiyi, dostluğu, aşkları hiçbir güç yokedemez.

Sevgili Ustura okuyucuları ben sol görüşlü bir okuyucuyum. Hasan Kaçan Bey'i eskiden nasıl büyük bir zevkle ve dikkatle okuyordumsa, şimdide aynı zevk ve dikkatle okuyorum. Hasan Bey'in yürek sıcaklığı hep taptaze, sıcacık. Yani anlayacağınız neyi nasıl düşünürsek düşünelim, bizler bu toplumun güzel insanlarıyız. Ben inanıyorum ki hiçbirimiz savaş istiyor olalım. Birimiz öldüğünde analarımız aynı acıyı duyacak, dostlarımız aynı acıyı duyacak, insanım diyen hiç kimse ne ölümü ne kötülüğü, ne de çirkinliği onaylar.

Evet dostlar bizler büyük bir ormanın bire fidanlarıyız, birer çınarlarıyız. Ama birimiz çam birimiz çalıyız, birimiz meşeysek birimiz meyva ağacıyız. Düşnün ki her ağaç kendine faydalıdır. Biz insanlarda öyleyiz.

Sonuç olarak şunu söylemek istiyorum. Birşey yapmadan önce bir an, ne olur bir an karşımızdakini de düşünelim. İnanın benim solcu dostlarım kadar sağcıyım diyen çok güzel dostlarımda var. Özellikle İslâmi görüşlü öyle güzel, öyle sevgi dolu dostlarım var ki onları inanın çok ama çok seviyorum. Düşünceniz (siyasî) ne olursa olsun yüreğinizin sıcaklığını hizbir zaman yitirmeyin, ne olur katılaşmayın. Önce insanız. Nazım Hikmet'in kısaca şu dizelerini aktarmak istiyorum.

Yaşamak
bir ağaç gibi
tek ve hür
ve bir orman gibi
KARDEŞÇESİNE

Yüreğinizdeki sevgi, yaşama dair umudunuz hiç eksilmesin, sevgiyle kalın.

Not: Konuşmak, tartışmak, yazışmak isteyen arkadaşlar yazabilirler. O zaman birbirimizi daha iyi anlarız. Amacımız daha güzel bir dünya değilmi ki.

Dursun
PK: 23, 35241 Basmane/İZMİR

Bu hafta mektubu gelenler: Abdülkadir Çelik, Alper Dinçer, Mustafa Selvi, M. Rüşdü Özçelik, Salih Öztürk, İbrahim Tokgöz, Mustafa Yazıcı, Nihal Gökçek.

PALA'S PANDIRAS

SADIK PALA

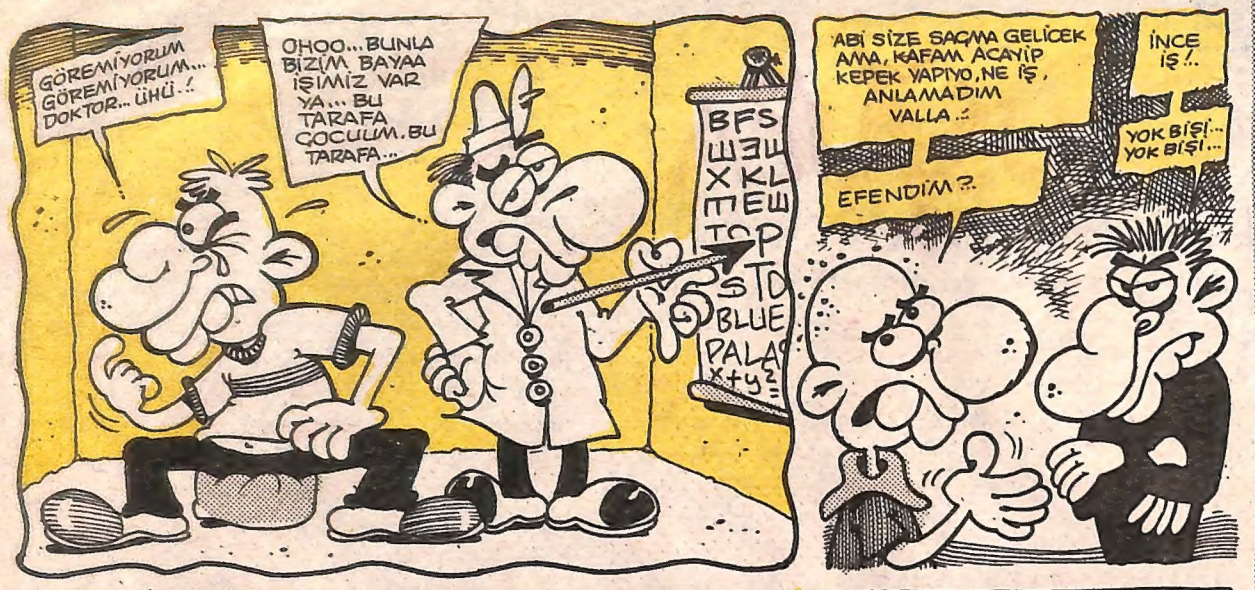

Geçen haftasonu Karaburun-Eşendere köyündeki Ocak ailesinin konuğuyduk.. Bizi çok güzel ağırlayıp nefis yemekler yedirenayrıca tekneyle balık avlatan (iki tane tuttum) Hüseyin amcaya, Hülya teyzeye, Alper'e ve Soltı Alpay'a çok çok teşekkür ederiz... Sana da sağol lan Halil... Oraya kadar götürdün getirdin bizleri...

x x x x x

İstanbul'dan Cem Kartalsuma, Balıkesir'den Alideren Köseoğlu, İstanbul Beyoğlu'dan Mehtap Babacan'a mektupları için teşekkür ederim... İşte Mehtap'ın nefretleri: * Valla abla sağlam deyip çürük şeftalileri veren satıcılardan... * Arabalarında müziği sonuna kadar açandan. * Yazılı sırasında yer değiştiren hocalardan ve bozuk paralardan... nefret ediyorum...

Adres: 32 sk. No: 5/A Güzelyalı - İzmir.

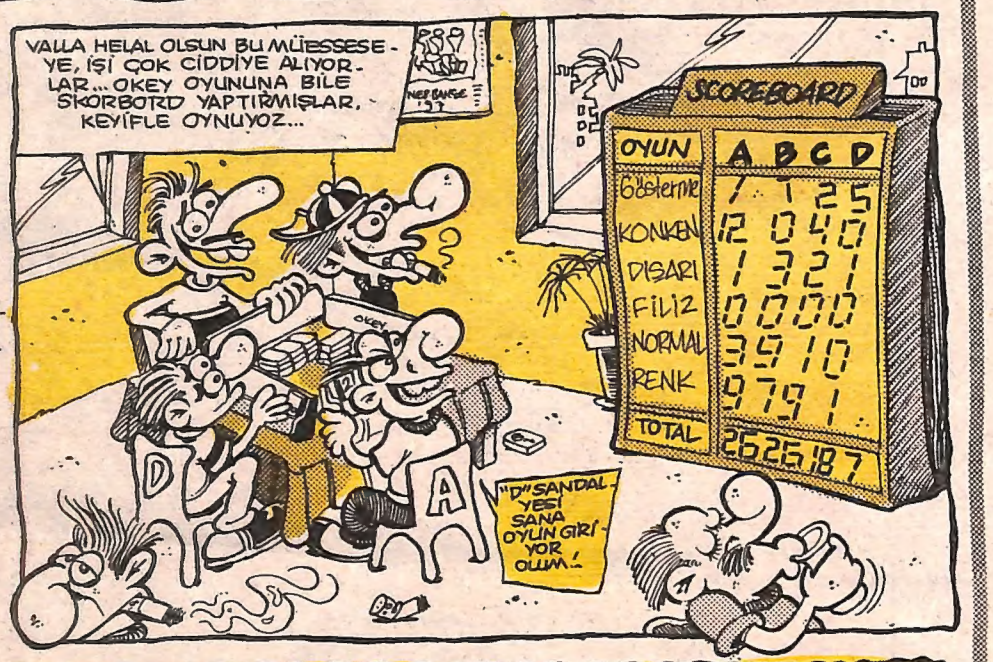

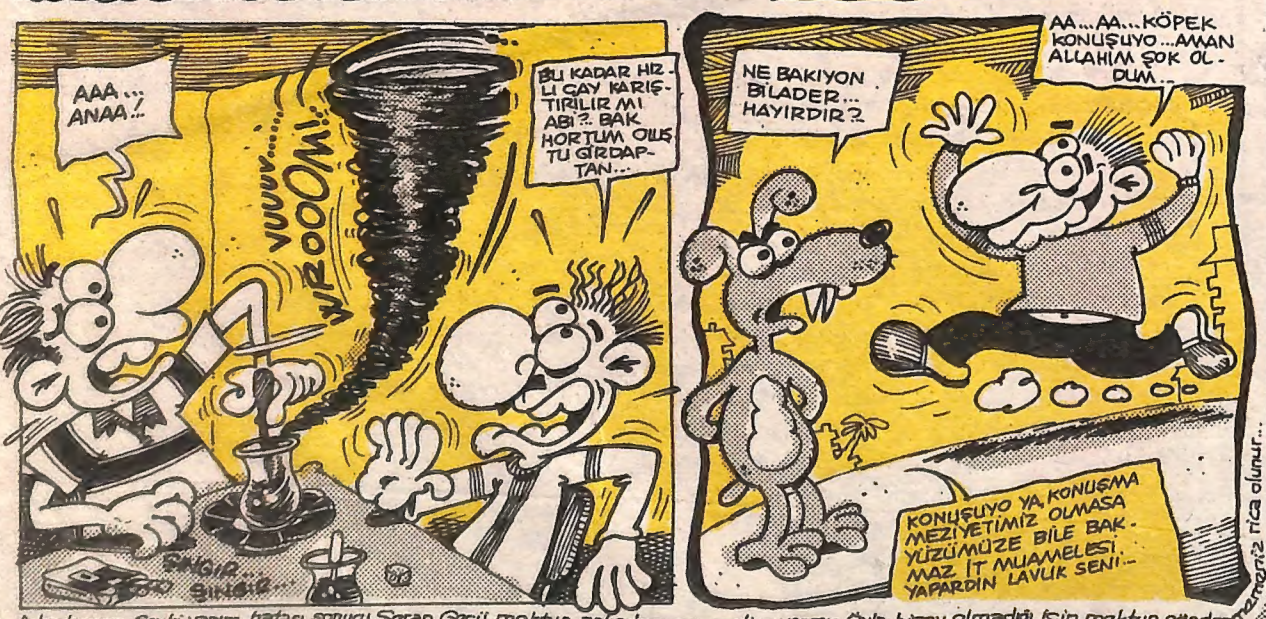

Arkadaşımız Şevki, yazım hatası sonucu Sarap Gazli mektup arkadeşi arıyor diye yazmış. Öyle bişey olmadığı için mektup göndermemenizi rica olunur...

BAHAR ÇOCUĞU

Metin Ağırnas

Kız Kardeşim

Olgunduk ya da kendimizi öyle hissediyorduk. Beraber gezip yaşadığımız şehrin nimetlerinden faydalanıyorduk.

Ellerimizde simitler arşınlıyorduk sokakları o daha çok hayvanlarla iligi olduğundan adımlarımız bizi hayvanat bahçesine götürmüştü. Her hayvanın kafesinin önünde duruyor dakikalarca hayvanlara gülüyorduk.

Bir tek maymunun yanına gelince gülümseyişimiz kesilde ne yaparsak maymun yaptığımız haraketleri taklit ediyordu.

Bizim yanımızda olan insanlarda bize bakip çılgınca gülüyorlardı.

Moralimiz bozulmuştu ama kız kardeşimin öfkesini bastırmak kolay değildi.

Zaten mizaç olarak sinirli bir yapıya sahip olan kız kardeşim kalabalığa öfkeyle girdi ve karşısına kim çıktıysa tokat içinde bıraktı.

Ben bile zaptedemedikten sonra araya girenlerin vay halineydi.

Polislerin düdükleri ortalığı çınlatırken aradan sıyrılmış ağaçların arasından sinsice ilerliyorduk.

Kendisine yapılan küçücük bir espiriyi dahi kabul edemeyecek kadar hassas olan bu tip şimdi de benden lunaparka gitmemizi istiyordu.

O'nu o kadar seviyordum ki, kıramazdım bu güzel isteğini.

Yine yürüyerek lunaparka gelmiştik. Çarpışan arabalar, gondol, Alisin etekleri derken ben de gücümü sınamak için boks toplarının karşısına geçmiştim. Adam hazır dediğinde kız kardeşim topun önüne geçmişti.

Yumruğu yapıştırdığım bille kız kardeşimin yüzü morarmıştı bile yine herkes kahkahayla gülüyor kardeşim ise acıdan kıvranıyordu.

Onu sakinleştirmemin tek yolu vardı insanı şekilden şekile sokan aynalara girdik ilk başta uzun boylu ve alımlı gösterdiğinden kız kardeşimin keyfine diyecek yoktu. Sonra şişman aynalara gelince belindeki tokalı kemeri çıkartıp aynalara girişti.

Lunaparkta aynaları işleten adam kız kardeşimi sakinleştirmeye çalışıyor ben ise onun asla sakinleşmeyeceğini anlatmaya çalışıyordum.

Üzerimizde yeterli para olmadığından kolumuzdaki saatleri ve yüzükleri alan işletmeciler ayrıca bize ceza olarak arabalara bindirip saatlerce korkutmaya çalıştılar.

Nafile ki biz korku tünelinde korkudan değil gülmekten bir takım yerlerimizi ıslatıyorduk.

Eh işte nede olsa can çıkar huy çıkmaz demişler. Aradan yıllar geçtiği halde kız kardeşim çoluğa çocuğa karıştı ama aynı sinirli hali hâlâ devam ediyor. Geçenlerde kızgın yağ tavasını kocasının kafasına boşaltmış bağırıyordu: "Nasıl beğenmezsin benim kızartmalarımı."

Not: Haydi durmayın sizde kısa öykü-anılarınızı gönderin beraber gülüp eğlenelim. Adres Ustura'nın künyesinde.

Soft

ALPAY OCAK

Kısa kısa!..

- SADIK PALA'YA, DOOM GÜNÜMÜ HATIRLADII VE GÜZEL HEDİYESİ İÇİN ÇOK TEŞEKKÜRLER...
- PC'DE MID (MÜZİK) DOSYALARI İLE İLGİLENEN ARKADAŞLAR!.. ELİMDE 1000 CİNARI KALİTESİ TARTIŞILMAZ MID DOSYASI VAR... ARASANIZA...

İSMAİL ABİYE SELAMLAR (EN BÜYÜK CİMBOM)

- BU CUMARTESİ (YANİ BUGÜN) DEV BİR YAZA VEDA EĞLENCESİ YAPICİİZ... İSTEYEN GELEBİLİR. KARAOKE VAR!..
- HER TÜR MEKTUP İÇİN ADRESİM ŞU: 370 SK. NO: 46/9 B.EVLER/İZMİR TEL: 2561928

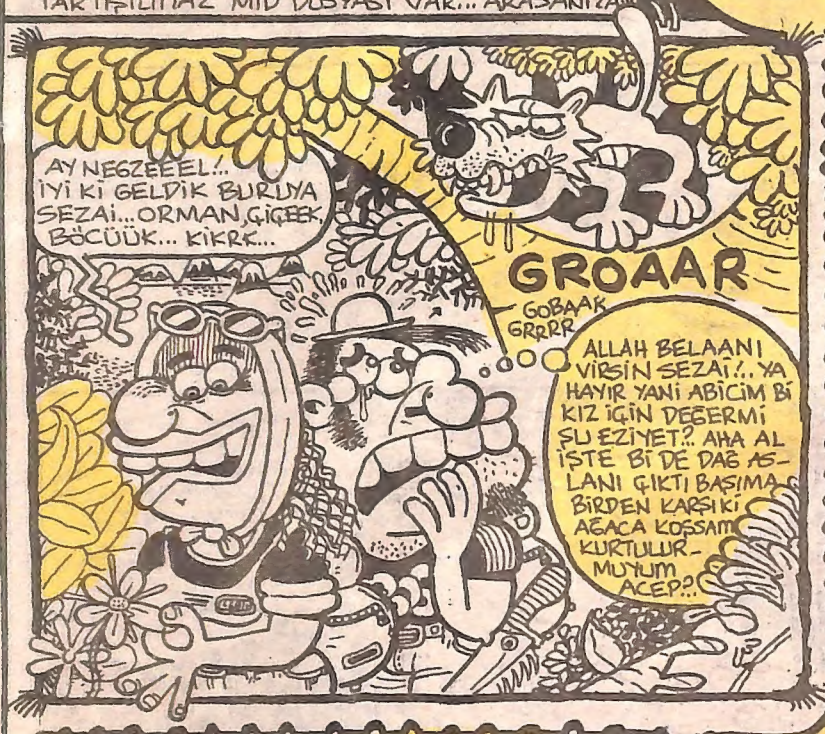

BU Hafta

BU HAFTA PAZAR GÜNÜ SADIK PALA VE HALİL ABİ EŞİYLE (EŞLERİYLE) BİZİ ZİYARETE GELDİLER... Bİ GÜN ÖNCEDEN Bİ GÜZELLİK OLSUN DİYE ABİMLE BEN AALARI BIRAKTIK... 8 TANECİK BALIK YAKALAYABİLDİK.. PAZAR GÜNÜ BEN, ABİM, PALA VE HALİL ABİ BALIĞA ÇIKTIK... ÇOK UURAŞMAMIZA RAAMEN PALA - 2 TANE, HALİL ABİ 4 TANE BALIK TUTABİLDİ.. OLSUN YİNE DE ÇOK GÜZEL Bİ GÜNDÜ. BU ARADA PALA VE BENİM BİRLİKTE ÇEKİLMİŞ OLDUĞUMUZ Bİ FOTOĞRAFI DA YAKINDA BURDA YAYINLAYACAAM...

GEÇEN HAFTADAN DEVAM... BİR MACERA SİLSİLESİ....

kayıp dünyalar... 7. BÖLÜM

ART DİREKTÖR: A.OCAK
COPIRAYT 1997 (C)

KÖTÜ ADAMLAR: ERKAN ERTÜRK, SADIK PALA, TURGAY TÜSÜZ
OYNAYANLAR: SOLTİ, ZAGOR, Ç.BİLEK, ÇİKO, RODİ, PROF.....

DEVAMI HAFTAYA...

UŞTURA KARİKATÜRLÜ İLANLAR

Yeni Şafak

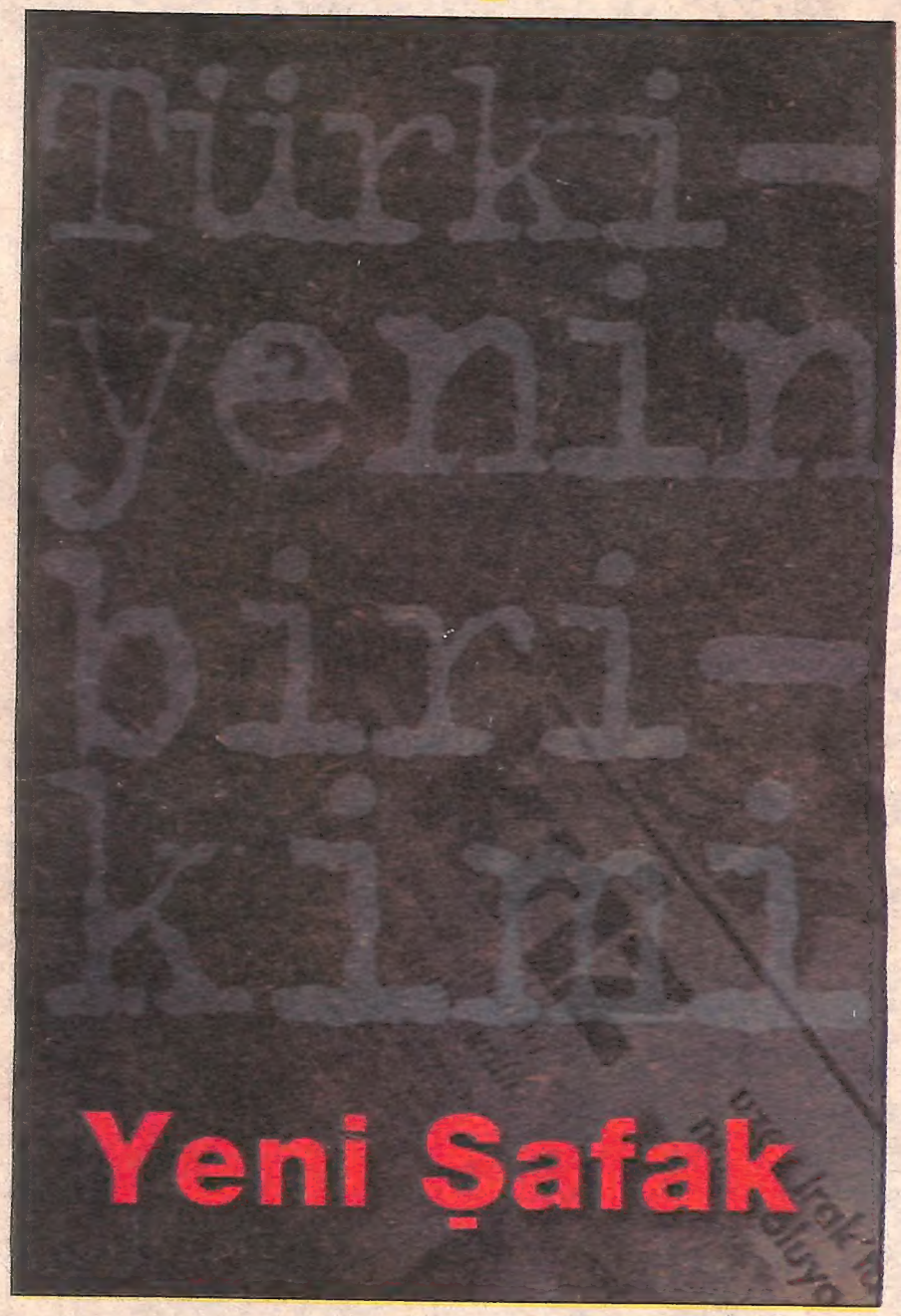

UNIVERS HOSPITAL

DOĞALGAZ AİLESİ

İGDAŞ